

Буждаемый отъ любопытство то за да види що е
было тамо, ся варналь намъ то оная страна, отъ
коя то излезваше таковъ сладокъ гласъ. Достиг-
ший въ едно селянско обиталище, видѣ много се-
ляни, и селянски мужіе, и жени, отъ кои то дѣ-
тій свирнше, другій пѣяше, и много други праз-
нични заедно играяха, и сячки те радостворно я
увеселяваха. Видѣвъ съ удивленіе радость та, коя
то бѣше изображена, толко чиста и искренна вер-
ху секое лице. Приблжилъ бѣше при одного бѣ-
лобрата старца, кой то близо присгавляваше ве-
селно лице, іоще пріятно то и здраво то тѣло, и
всевеселна та си душа никакъ не бѣха повѣхна-
ла, но стоеше и гледаше съ благодареніе оныя,
кои то ся развеселяваха, того старца бѣше попы-
талъ да ся научи, коя была причината за такова
необычна радость. Тая не е никакъ необыкновен-
на намъ, рече стареца, на дны те, кои то ся по-
священни за упокоеніе. Като приносимъ долж-
тельно то богослуженіе на Богове те, съ невинно
одоволствіе минувамы така радостно и веселно по
между ны прочи те часове на дны те, вы визна-
граждавате весма радостно, рече Алимекъ, за те-
нии те муки и трудове, колко то ся принуждава-
те, и за окаянія животъ, когото приминувате въ
други те дны. Стареца засмѣяся, и така му ся от-
говори: азъ преминалъ самъ, сега седмьдесять го-
дини въ той животъ, и самъ премного благода-
ренъ на Богове те, нито мога да ти река, чн го
намѣрихъ нѣкогашъ злополученъ. Знамъ весма до-